

Określanie tempa rozkładu drewna martwych drzew jako podstawy szacowania ich zasobów w drzewostanach zagospodarowanych

Emila Wysocka-Fijorek¹, Stanisław Miścicki²

1. Zakład Zarządzania Zasobami Leśnymi, Instytut Badawczy Leśnictwa

ul. Braci Leśnej 3, Sękocin Stary, 05-090 Raszyn

E-mail: E.Wysocka-Fijorek@ibles.waw.pl

2. Katedra Urządzania Lasu, Dendrometrii i Ekonomiki Leśnictwa, Instytut Nauk Leśnych, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego

ul. Nowoursynowska 159, 02-776 Warszawa

Oszacowanie zasobów (miąższości) martwych drzew w drzewostanach zagospodarowanych jest złożonym zagadnieniem, w którym należy uwzględnić: (1) tylko część drzew usuwanych lub wypadających może zasilić zasoby, (2) wraz z wiekiem drzewostanu zmienia się dymensja martwych drzew, (3) odniesiona do jednostki czasu miąższość zamartwych czy wyciętych drzew zmienia się wraz z wiekiem drzewostanu, (4) akumulacji miąższości martwych drzew przeciwstawiony jest przesunięty w czasie proces rozkładu ich drewna, (5) tempo rozkładu drewna zależy m.in. od dymensji drzew i ich gatunku. Określenie tempa rozkładu drewna pozostawionego w lesie jest zagadnieniem trudnym ze względu na długi okres trwania tego procesu.

Postanowiono przedstawić wykorzystanie okresowo powtarzanych pomiarów wykonywanych na stałych powierzchniach próbnych do oszacowania tempa rozkładu drewna martwych drzew. Wykonano zarówno ocenę stopnia rozkładu pni i kłód istniejących przed rozpoczęciem pomiarów, jak i ocenę stopnia rozkładu drewna drzew o znanym terminie zamarcia. Wykorzystano dane zbierane w drzewostanach objętych ochroną. Model tempa rozkładu drewna z uwzględnieniem dymensji drzew i model struktury grubości drzew wycinanych w kolejnych etapach zabiegów pielęgnacyjnych użyto do określenia zmian zasobów martwych drzew wraz z wiekiem w drzewostanach z danym panującym gatunkiem drzewa.